

ներ կրնանք եւ, իր բոլոր ազգորոն թիւն-
ներուն մէջ կը գտնենք անձը, պարսո-
գաները, ճշդօրէն թիւնը, արմատն որու-
թիւնը: Իրովով շատեր բարձրացան
շատեր դէպք շինեցին, շատեր զգամ
շահեցան: Իր մեծագոյն ողորմութիւն-
ներէ մէկը եղաւ խորհուրդ ապրը, շա-
տաբուն արեւելք իրեն կը դիմեն, ցու-
ցուց աստեղաբանկան կենսային մէջ յաջ-
դեւու համար անհրաժեշտ եղող ուղիով
մեծաբան: Իրեն տանուը այս կերպով
պիտի յնայ ան մէջ: Այդպիսին շրջա-
նային մէջ ունեցան նորը ուղի մատու-
թիւնին ու ճշգրտութիւնը: Երբզգային չափ
զարթոյն կանտ թիւններուն մէջ ինքը ե-
ղաւ օրինակն եկեղեցիները կանգնեցին:
մնաց որում ինք էր որ Ապոկալիպսի ճշգրտ-
մէջ Հայ առաքելքը յիշատակեան գրութիւն
կեցաւ: Եւ զայն ի գլուխ նանեց յաջ-
ւորութեամբ: Եկեղեցական ու կրթական
բարեգործութիւններուն մէջ ինք ա-

Գերեզմանաւան կարգը կատարուեա
ցաւ Տ. Հմայեանի և Տ. Ներսէս Սրբա-
ղանեանի նախագահութեան և Սար-
գիսըն Էփփի դաժաւը ամփոփուեցաւ
մասնւորապէս պատարագով դաս-
բարձրին մէջ, Սրբ. դաժաւը փոս-
թիկըստը կ'անդադնեային եղբայր
Տիգրանի մէջ. յուշումէն փշշծած ան-
պատեալ ուռչել վերջին համայր մը
դիօշմէն եղբորը։ Որ ստիպուեմներով
վրայ բացուեցաւ դաժաւը և վտանգ
եղբայրը իր վերջին հրաժեշտը տուաւ
արտառնաթոյն։

Դաժաւը, ինչպէս գրեցինք, հասա-
նալու գինին էր և Անդրէյ մէջ պատ-
րաստով։ Չփութեան կողքը մըլաւ։

Ճարտընդհանուրն պատմաբանական
ծրագրեր մեջ կար ընկած համար որ
վայրի մեջ թրևած, որ հասնապատաս-
խան իրենց զբոսնապէն մեծ քանակի
պէտքերուն: Լիտանեակ յարմարացի
վայր չէր տրու համար, ուստի եղէ
Ճարտընդ յայն իսկ Լիտանեակ ամոյն
իրենց նպատակին հասնէին, այսինքն
ուսու բանակին գործը չմնջէին, մինչեւ
ձուսնս զեւթ պարտաւոր էին դարձնալ
յառաջանալ, որովհետեւ զինուորական
քաղաքական տեսակետով պատմաշու-
սանաշարագրութիւն հոն է, Մուգընդ
մէջ, բայց առկէ առաջ պիտի չլքնա-
յին այլ եւս: Տեղին համար չէր որ
պիտի երթային, այլ իրենց Բանակի
պէտքերուն համար: Հիմա Թիլիկին
հիւսիսային կողմը գտնուելով ուսու
Բանակը իտար քաղքէնը մի կար նոր
Ճարտընդհանուրն այս իմաստովն ալ

Յայտնել է թէ Լիթասեանկի գրասե-
ռէն վերջ ձառողցնեալսն ձեռքը
կաթմիկի իրեղեններէն շատ բան
շահեալ, որովհետեւ Ռուսք բաւակի
ժամատակ ունեցան չլսանք իրենց
Մուտքէն տանելու: Ձառողցիներ
կամար միակ կարեկութիւնը զմե-
թիէնձինքն լուծամթիլը է վաճակն ք-
րել: Բայց թի՛ սակեալ կարելի չլլաւ
ձառողցիք այս մտանէ շատ զգաւոր
թիւն պիտի ունենան իրենց զէպի հի-
մա այս լաւամիտըցացութեան միողի-
րանակ մը քը երկու լըլլամբէն տե-
ղենքի տակ գտնուեցաւ, որոնք պէ-
ռուենայ ամէն բանի, ժամանակող ու-
ժամթիւրքի, զոր անմիջապէս պէ՛տ-
եալարդշայեանն Դարձողութեան մը
լըլլայ, լլլա՛յ կապտաւարաբո՛ւ տե-
լլա՛յ թշնամին կալածելու պարա-
նի, զիմաւորը պարտաւոր է ասքիլ-
մախաղին մէջ բանցածովը, ուստի
տեսաւ մթերքը պէտք է անարդշայե-
ան յաւաթիտեղանմ մը սնելէ՛ն տե-
ղենքի տակ գտնուեցաւ, որոնք պէ-
ռուենայ ամէն բանի, ժամանակող ու-
ժամթիւրքի, զոր անմիջապէս պէ՛տ-
եալարդշայեանն Դարձողութեան մը
լըլլայ, լլլա՛յ կապտաւարաբո՛ւ տե-
լլա՛յ թշնամին կալածելու պարա-

ԲԱՆԱԿՆԵՐՈՒՆ ԴԻԲՔԸ
Իր մօտալուծ ճակատագրին գիտ

Բայց գիշերը անխռով չանց
երբ ձագանցի հրամատարները անգ
մը միաքերին ղենեն որոշ գործող
թեան մը ձեռնարկել, ծախքը բնաւ

